

22112226

DANISH B – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS B – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS B – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Friday 13 May 2011 (afternoon)
Vendredi 13 mai 2011 (après-midi)
Viernes 13 de mayo de 2011 (tarde)

1 h 30 m

TEXT BOOKLET – INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this booklet until instructed to do so.
- This booklet contains all of the texts required for Paper 1.
- Answer the questions in the Question and Answer Booklet provided.

LIVRET DE TEXTES – INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas ce livret avant d'y être autorisé(e).
- Ce livret contient tous les textes nécessaires à l'Épreuve 1.
- Répondez à toutes les questions dans le livret de questions et réponses fourni.

CUADERNO DE TEXTOS – INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra este cuaderno hasta que se lo autoricen.
- Este cuaderno contiene todos los textos para la Prueba 1.
- Conteste todas las preguntas en el cuaderno de preguntas y respuestas.

Blank page
Page vierge
Página en blanco

TEKST A

ULV I SØNDERJYLLAND?

1 To personer hævder uafhængigt af hinanden, at de har set en ulv i nærheden af byen Jels mellem Haderslev og Vejen, oplyser Skov- og Naturstyrelsen. Vidnerne har set ulven henholdsvis søndag og mandag. Vildtkonsulent Svend Hansen fra Skov- og Naturstyrelsen betegner begge vidner som ”meget troværdige”.

5 – De fortæller begge, at de har set ulven på kort afstand, og de er ikke i tvivl, fortæller Svend Hansen på mobiltelefonen til Ritzau, mens han mandag eftermiddag følger sporene i sneen på markerne ved landsbyen Sommersted øst for Jels.

10 ”Jeg har fulgt sporene cirka tre kilometer nu, og der er ikke noget, der taler imod, at det skulle være en ulv. Sporene går i helt lige linjer hen over markerne, og når de nærmer sig bebyggelse, så drejer de væk. Det tyder på, at det er en ulv, da en ulv vil forsøge at holde sig langt væk fra mennesker”, siger Svend Hansen.

15 Han er dog endnu ikke 100 procent sikker. Ud fra sporene i sneen kan man ikke med sikkerhed skelne mellem en ulv og en stor hund. Det mener vildtkonsulent Klaus Sloth efter at have fået en henvendelse tirsdag formiddag fra ejeren af en hund, som forsvandt den 23. december fra Stepping nord for Haderslev. Den bortløbne hund, der lyster navnet Fie, løb bort lige før jul og har været meldt savnet siden.

20 ”Jeg tør ikke sige noget med sikkerhed, men der kan være en sammenhæng mellem observationerne om en mulig ulv og den forsvundne hund, siger Klaus Sloth. Det drejer sig om en fire år gammel Alaska Malamut, en slædehund, som kan ligne og er på størrelse med en ulv.”

Hverken Klaus Sloth eller hans kollega Svend Holm, der dækker hele det sønderjyske vildtområde, har fået nogen henvendelser om, at landmænd den seneste tid har fået taget husdyr som får eller fjerkræ af en mulig ulv.

25 Der er ikke med sikkerhed set ulve i Danmark, siden den sidste blev skudt i 1813. Men selv om det derfor ville være lidt af en sensation, hvis det er en ulv, så er det ikke meget overraskende, da der de senere år er observeret ulve tæt på den danske grænse til Nordtyskland.

Ritzau <http://jp.dk/indland/article1980888.ece>

TEKST B

EN NAT I IKEA

Findes der et hemmeligt liv, når den sidste kunde har forladt det store møbelhus? Vi tog mod til os og tilbragte en nat i IKEA.

Men det er faktisk et længe næret ønske, som fotografen og jeg endelig får opfyldt: at få lov til at overnatte i IKEA, som vi hidtil kun har oplevet i åbningstiden under langsom gåsegang ad afmærkede linoleumsruter med sorte pile sammen med de syv millioner andre danskere, der hvert år opsøger de svenske møbelvarehuse i Tåstrup, Gentofte, Århus, Odense og Ålborg.

Hvad kan man sige om en ung, enlig kvinde, der har syv ulæste eksemplarer af den samme svenske roman stående på reolen, har boltet sit musikanlæg til væggen med stålwire, har fyldt sin kommode med gamle afsnit af "Sex and the City" og i øvrigt ikke har andet i sit køleskab end en isterningebakke?

Tja, kedelig er hun sikkert ikke, bliver fotografen og jeg enige om, mens vi slår os ned i hendes sofa og nysgerrigt ser os omkring i den kun 35 kvadratmeter store lejlighed, der er proppet med farvestrålende puder, etnisk udseende tæpper, hyggelige fyrfadslys, indrammede postkort og sjove bordskånere. "Tusind ting at holde styr på og besøg af vennerne", har hun skrevet på væggen ved siden af et stort fotografi, der afslører hende som smuk og fortravlet på den der særlige damebladsmåde.

Klokken er 01.45, og natten har for længst sænket sig [- X -] den lille udstillingslejlighed opbygget af gipsplader, falske vinduer og utilsluttede vandhaner i det store IKEA-varehus i den nordlige udkant af Århus. Det er modets usynlige grænser, [- 14 -] prøves af. For eneste lyskilde i det store, mennesketomme møbelhus er nemlig nogle spredte lysstofrør og grønne nødudgangskilte, der tilsammen kaster et lidt gustent skær over siddegrupper, sengemiljøer og køkkenopstillinger. [- 15 -] et par timer siden blev vi et kort øjeblik væk fra hinanden et sted mellem 'børneværelset' og "hjemmearbejdspladsen", og næsten synkront greb vi ud efter vores mobiltelefoner. Tanken [- 16 -] at være alene og vildfaren i 14.500 kvadratmeter halvmørkt IKEA var ikke tillukkende.

- 40 Måske var både søvnen og minderne ved at overmande os i de bløde møbler, for pludselig fór vi op ved en uventet lyd. Ud af halvmørket kom to blåklædte mænd trækkende med røde palleløftere. Rasmus og Milert er faste folk på det nathold, der fylder hylderne op fra 21.30 til 02 inden morgenholdet tager over fra klokken 05. --Jo, det kan da godt være lidt
- 45 uhyggeligt at arbejde i det store, tomme møbelhus om natten, indrømmede de, men til gengæld er der dejligt fredeligt. Dramatiske hændelser? Begge måtte tænke sig godt om. Jo, en nat havde der været en markmus, der pludselig løb gennem lysafdelingen, huskede Milert.
- 50 Umærkeligt drages vi mod sengeafdelingen, hvor Sultan madrasserne indbydende står side ved side med sorte tæpper over fodenden, så man ikke behøver tage skoene af. En stor plakat lover 90 dages søvngaranti. En halv time kan vel gøre det?

<http://ipaper.ipapercms.dk/DSB/udogse/2010/05/?Page=32>

TEKST C

Det var karakteristisk for husene i området, at de var indrettet med meget store stuer og meget små værelser, som børnene blev beordret ind i med alle deres ting. Et barn i hvert rum var det almindeligste, når jeg tænker efter, husker jeg ikke, at der var nogen steder, hvor der boede to børn sammen i et rum, altså, et barn pr. rum. Rummet var gerne aflangt og snævert med en dør i den ene ende og et vindue i den anden. På den ene langvæg stod typisk en afdanket skibsbriks med gabende skuffer, på den anden langvæg en afskallet reol eller et skrammet skab, der var ved at segne under vægten af tøj, og badmintonketsjere, badedyr, dukker/biler, racerbaner, dukkehuse, spil, spil, spil, og en blokfløjte; under vinduet stod et aflagt skrivebord med en stol med slidt betræk foran, beregnet til barnet men umulig i størrelsen i forhold til bordet. Men hvad gjorde det, når bare stuen var pæn og tog sig ud af noget, helst Illums Bolighus¹ eller det, der lignede. Og stuen var pæn med bogreoler med bøger fra Gyldendals Bogklub eller en anden klub, med Bo Bedre² i snorlige stakke, med billeder af børnene i glas og ramme og måske et af hunden som hvalp. Og børnene havde så vidt muligt at holde sig væk fra stuen, i hvert fald med deres legetøj, de kunne få lov at sidde stille foran fjernsynet og se på, hvad det måtte være, men der var ingen grund til at fylde gulvene med Legoklodser, loopingbaner eller dukketøj, når de havde deres eget værelse at være i. Tænk at have eget værelse! Og så i den alder. Det var der ikke mange, der havde, dengang det var før, der var voksende velstand i landet. De børn vidste slet ikke, hvad det ville sige aldrig at kunne være sig selv, ikke at have en dør at lukke efter sig, ikke at kunne have sine ting i fred for brødre eller søstre, de børn anede ikke spor om livets barske realiteter, som de var og forefandtes, da far var knægt og gik med spejdershorts om vinteren. I frostvejr. Og mor ikke ejede en dukke med rigtigt hår, men måtte nøjes med en af celluloid og plaster på de revnede dukkeben. Dengang hele familien sad samlet rundt om spisebordet om aftenen og sparede på lyset, mens mor stoppede stømper, og far snittede en lysestage af træ, og børnene lavede lektier eller tegnede på et stykke brugt indpakkingspapir med en nedslidt blyant. De børn troede fuldt og fast, at alle børn var født med eget værelse, og hvor kunne de tro noget andet. De færdedes ikke i fremmede miljøer, blev blandt deres egne, de levede som med skyklapper på. Bag hækken, som voksede op og blev så stor.

Fra ”Hus forbi” af Lone Diana Jørgensen, Gyldendal, 1994.

¹ Bolighus: Eksklusiv forretning i København

² Bedre: Blad om boligindretning

TEKST D

SPROGET ER NØGLEN TIL MERE UDDANNELSE

Sprog er ikke noget elever har eller ikke har. Derimod er sprog noget man skaber i mange forskellige sammenhænge, og som elever lærer ved at bruge det, fx i undervisningen. Det grundsyn er afgørende når skolerne skal følge op på OECDs anbefalinger om at styrke undervisningen i dansk som andetsprog og give tosprogede elever de samme muligheder for at klare sig godt i uddannelsessystemet som etnisk danske børn og unge.

Undersøgelserne viser en tydelig sammenhæng mellem elevernes resultater og etniske baggrund og peger dermed på at sproglige og kulturelle forhold har stor betydning for hvordan eleverne klarer sig i skolen. En af OECDs centrale anbefalinger i den netop offentliggjorte rapport om tosprogede elever handler om det at undervise tosprogede elever – om at undervise i dansk som andetsprog så tosprogede elever får en målrettet indgang til sprog og fag i skolen.

Evalueringer viser at danske skoler griber arbejdet med tosprogede elever meget forskelligt an. Både når det gælder deres syn på børns sproglige udvikling og de faglige forventninger til tosprogede elever. Men generelt er der behov for at skoleledere og lærere åbent diskuterer de faglige vanskeligheder som nogle tosprogede elever har, og bliver parate til at støtte de tosprogede sprogligt og fagligt.

Nogle skoleledere og lærere har et syn på sprog som noget statisk. Dvs. de betragter sprog som noget eleverne enten har eller mangler og det er en farlig sti at betrede når man ved, at klare faglige forventninger til elever, giver dygtigere elever.

Der ligger altså en vigtig pædagogisk opgave for lærere med tosprogede elever i klassen, nemlig at tro på eleverne og have forventninger til deres faglige og sproglige læring. Fx er forståelse af fagord og -begreber en del af det at få ny viden inden for et fag. Sproget er altså ikke noget der skal være på plads inden man tager fat på det faglige stof. Tværtimod – eleverne lærer og opbygger sproget ved at bruge det.

Med andre ord: Hvis tosprogede elever i grundskole og gymnasium skal have de samme muligheder som etnisk danske elever, skal de møde høje faglige forventninger. Og ledere og lærere skal nogle gange behandle dem forskelligt ved at have målrettede tiltag klar – gennem dansk som andetsprog som en dimension i den almindelige undervisning og gennem læsetræning og lektiecaféer i gymnasiet.

<http://www.eva.dk/presse/debatindlaeg-fra-eva/laering-sproget-er-noeglen-til-mere-uddannelse/>